

Θάνατος η αντιλογία στον πνευματικό πατέρα.

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

Όπως η φλόγα στρέφεται πάντοτε προς τα πάνω, και μάλιστα αν ανακατέψεις τα ξύλα, έτσι και η καρδιά του κενόδοξου δεν μπορεί να ταπεινωθεί, αλλά έτσι και του πεις εκείνα που τον ωφελούν, υπερηφανεύεται περισσότερο. Όταν δηλαδή τον ελέγχουν ή τον νουθετούν, αντιλέγει έντονα· ενώ όταν τον επαινούν και τον κολακεύουν, επαίρεται άπρεπα.

Εκείνος που αποφάσισε να αντιλέγει, είναι για τον εαυτό του δίκικο μαχαίρι· χωρίς να το καταλαβαίνει φονεύει την ψυχή του και την αποξενώνει από την αιώνια ζωή.

Εκείνος που αντιλέγει είναι όμοιος μ' εκείνον που παραδίνεται θεληματικά στους εχθρούς του βασιλιά. Γιατί η αντιλογία είναι αγκίστρι, με δόλωμα τη δικαιολογία, από την οποία δελεαζόμαστε και καταπίνουμε το αγκίστρι της αμαρτίας. Μ' αυτό συνηθίζουν να πιάνουν τη δύστυχη ψυχή από τη γλώσσα και το λαιμό τα πνεύματα της πονηρίας, και άλλοτε να την τινάζουν ψηλά στην υπερηφάνεια, άλλοτε να την καταποντίζουν σε αβυσσαλέο χάος

αμαρτίας, και έτσι να την καταδικάζουν μαζί με τους δαίμονες που έπεσαν από τον ουρανό.

Εκείνος που όταν δέχεται ατιμίες και ύβρεις αισθάνεται μεγάλο πόνο στην καρδιά, ας μάθει από αυτό ότι κουβαλάει στον κόρφο του το παλιό φίδι. Αν λοιπόν υπομείνει με σιωπή ή αποκριθεί με μεγάλη ταπείνωση, εξασθενίζει αυτό το φίδι και το παραλύει. Αν όμως αντιπεί πικρόλογα ή μιλήσει με αυθάδεια, δίνει δύναμη στο φίδι να χύνει το δηλητήριό του μέσα στην καρδιά του και να του κατατρώει ανελέητα τα εντόσθιά του· έτσι αυτό θα δυναμώνει κάθε μέρα και θα κατατρώει τη βελτίωση στο αγαθό και τη δύναμη της άθλιας ψυχής του, με αποτέλεσμα να ζει στο εξής για την αμαρτία, να είναι όμως τελείως νεκρός για την αρετή.

Εκείνος που πιστεύει ότι στο χέρι του (πνευματικού) οδηγού του είναι η ζωή και ο θάνατός του, δεν αντιλέγει ποτέ. Η άγνοια αυτού του πράγματος γεννά την αντιλογία, που προξενεί το νοητό και αιώνιο θάνατο.

Με αυτόν που αντιλέγει στον πνευματικό του πατέρα, χαίρονται οι δαίμονες. Εκείνον που ταπεινώνεται μέχρι θανάτου, τον θαυμάζουν οι Άγγελοι. Γιατί αυτός εργάζεται θεϊκό έργο, καθώς εξομοιώνεται με τον Υιό του Θεού, που έκανε υπακοή στον Πατέρα Του μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού (Φιλ. 2:8).

Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Δ'. Εκδόσεις "Το περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 1997. Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, 154 Πρακτικά και θεολογικά κεφάλαια, σελ. 17 (κεφάλαια 28-31, 39, 45).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>